

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 88

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 2 februarie 2011

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.564 din 7 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale	2–3
Decizia nr. 1.571 din 7 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 102 alin. (1) și (2) și ale art. 103 lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	3–5
Decizia nr. 1.573 din 7 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 ¹ , 91 ² și 91 ⁵ din Codul de procedură penală.....	5–6
Decizia nr. 1.595 din 9 decembrie 2010 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții	7–8
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
156. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii februarie 2011	9–11
159. — Ordin al ministrului muncii, familiei și protecției sociale pentru stabilirea valorii sumei lunare indexate care se acordă sub formă de tichete de creșă pentru semestrul I 2011	11
232. — Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind procedura de predare-primire a informațiilor și/sau a documentelor privind creanțele fiscale ale sediilor secundare înregistrate fiscal ca plătitoare de salarii și venituri asimilate salariilor	12–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.564**

din 7 decembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată de Alexandru-Ioan Dumitriu în Dosarul nr. 11882./3/2006 al Tribunalului București — Secția a II-a penală.

La apelul nominal, pentru autorul excepției răspunde apărătorul ales George-Dominic Pop, iar pentru partea Antonio Vrușea se prezintă apărătorul ales Marian-Alexe Dașcov, cu împuterniciri avocațiale la dosar. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Apărătorul autorului excepției solicită admiterea criticii de neconstituționalitate, susținând că art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 încalcă dreptul la un proces echitabil și prezumția de nevinovăție, întrucât aplicarea cauzei de reducere a pedepsei sau de nepedepsire este condiționată de acoperirea integrală a prejudiciului în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată, deși prejudiciul este incert înainte de pronunțarea unei hotărâri definitive. Depune și note scrise.

Avocatul părții prezente arată că subscrie la concluziile formulate de apărătorul autorului excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând, în acest sens, jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 14 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 11882./3/2006, **Tribunalul București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.**

Excepția a fost ridicată de Alexandru-Ioan Dumitriu cu ocazia soluționării unei cauze penale având ca obiect săvârșirea unor infracțiuni de evaziune fiscală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 încalcă dispozițiile constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție, precum și prevederile art. 6 paragraful 2 și paragraful 3 lit. d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind prezumția de nevinovăție și dreptul acuzatului de a interoga

martorii acuzării și pe cei în apărarea sa în aceleași condiții, întrucât condiționează aplicarea cauzei de reducere a pedepsei sau de nepedepsire de acoperirea integrală a prejudiciului, care, în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată, nu are caracter cert. Autorul excepției consideră că această cauză de reducere a pedepsei sau de nepedepsire ar trebui să fie operabilă în tot cursul judecării, până la soluționarea definitivă a cauzei, inclusiv în căile ordinare de atac.

Tribunalul București — Secția a II-a penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 nu aduc nicio atingere dispozițiilor constituționale invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005, având următorul cuprins: *„În cazul săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală prevăzute de prezenta lege, dacă în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată, învinuitul ori inculpatul acoperă integral prejudiciul cauzat, limitele pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită se reduc la jumătate. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se poate aplica pedeapsa cu amenda. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 50.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se aplică o sancțiune administrativă, care se înregistrează în cazierul judiciar.”*

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil și ale art. 23 alin. (11) referitoare la prezumția de nevinovăție, precum și a prevederilor art. 6 paragraful 2 și paragraful 3 lit. d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind prezumția de nevinovăție și dreptul acuzatului de a interoga martorii acuzării și pe cei în apărarea sa în aceleași condiții.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate au fost supuse, în numeroase rânduri, controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași prevederi din Constituție și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, invocate și în prezenta cauză, și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 1.053 din 9 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 14 noiembrie 2008, Curtea, respingând ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 241/2005, a reținut că legiuitorul este liber să aprecieze atât pericolul social în funcție de care urmează să stabilească natura juridică a faptei incriminate, cât și condițiile răspunderii juridice pentru această faptă. Faptul că de reducerea limitelor pedepsei prevăzute de lege beneficiază numai învinuitul ori inculpatul care acoperă integral prejudiciul cauzat, în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată, nu are semnificația îngrădirii liberului acces la justiție. Cel în cauză are posibilitatea de a se adresa instanțelor judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost încălcate și de a beneficia de toate garanțiile procesuale prevăzute de lege, inclusiv în ceea ce privește latura

civilă a cauzei, în deplină concordanță cu imperativele dreptului la un proces echitabil.

Referitor la susținerile autorului excepției privind încălcarea prevederilor art. 23 alin. (11) din Constituție, Curtea a reținut că acestea sunt neîntemeiate, deoarece, dacă este îndeplinită condiția prevăzută de textul criticat, limitele pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită se reduc la jumătate, urmând ca instanța de judecată, în caz de condamnare, să stabilească pedeapsa în cadrul acestor limite. Prin urmare, nu se poate susține că inculpatul este obligat să se declare vinovat, nesocotindu-se astfel prezumția de nevinovăție, și să accepte necondiționat pretențiile părții civile.

În același sens este și Decizia nr. 1.594 din 26 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 32 din 15 ianuarie 2010.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată de Alexandru-Ioan Dumitriu în Dosarul nr. 11882./3/2006 al Tribunalului București — Secția a II-a penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.571

din 7 decembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 102 alin. (1) și (2) și ale art. 103 lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 102 alin. (1) și (2) și ale art. 103 lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul

străinilor în România, excepție ridicată de Zheng Guoyou în Dosarul nr. 11.582/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Se prezintă domnul Ioan Budura, interpretul autorizat de limba chineză solicitat pentru a asigura traducerea în cauză.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că nu se impune reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 22 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 11.582/2/2009, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 102 alin. (1) și (2) și ale art. 103 lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România**, excepție ridicată de Zheng Guoyou într-o cauză având ca obiect acordarea regimului tolerării șederii acestuia pe teritoriul României pentru o perioadă de 6 luni, cu posibilitatea prelungirii până la încetarea motivelor care îl împiedică să se reîntoarcă în China.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textele de lege criticate sunt lipsite de precizie și claritate, întrucât nu conțin prevederi care să reglementeze cu privire la situații similare celei în care se află autorul excepției, noțiunile de „ *motive obiective* ” și de „ *împrejurări independente de voința străinului, imprezibile și de neînlăturat* ” fiind prea vagi și imprecise pentru ca acesta să poată avea o indicare precisă asupra normelor aplicabile în situația sa. Se arată că normele criticate nu protejează suficient străinii care se află în România împotriva arbitrariului și abuzurilor Oficiului Român pentru Imigrări. Autorul excepției precizează că a încălcat Legea planificării familiale din China și, dacă s-ar întoarce în această țară, ar fi supus unor pedepse umilitoare, inclusiv sterilizarea, ceea ce constituie un tratament inuman și degradant. Susține că, prin lipsa de precizie și claritate a textelor de lege criticate, este afectată însăși substanța dreptului dedus judecății, ceea ce aduce o vătămare gravă dreptului său la un proces echitabil.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 102 alin. (1) și (2) și ale art. 103 lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, care au următorul conținut:

— Art. 102 alin. (1) și (2): „(1) *Tolerarea rămânerii pe teritoriul României, denumită în continuare tolerare, reprezintă permisiunea de a rămâne pe teritoriul țării acordată de Oficiul Român pentru Imigrări străinilor care nu au dreptul de ședere și, din motive obiective, nu părăsesc teritoriul României.*

(2) *Prin motive obiective, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, se înțelege acele împrejurări independente de voința*

străinului, imprezibile și care nu pot fi înlăturate, datorită cărora străinul nu poate părăsi teritoriul României. ”

— Art. 103 lit. f): „ *Străinii prevăzuți la art. 102 alin. (1) pot fi tolerați în următoarele situații: (...)*

f) atunci când Oficiul Român pentru Imigrări constată că aceștia se află în imposibilitatea de a părăsi temporar România din alte motive obiective. ”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor care consacră dreptul la un proces echitabil și celor care interzic tortura, pedepsele sau tratamentele inumane ori degradante, cuprinse în art. 21 alin. (3) și, respectiv, în art. 22 alin. (2) din Constituție, precum și în art. 6 paragraful 1 și, respectiv, în art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității textelor de lege criticate, din perspectiva unor critici asemănătoare, în acest sens putând fi menționate, cu titlu de exemplu, Decizia nr. 112 din 9 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 8 martie 2010, sau Decizia nr. 1.037 din 14 septembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 660 din 24 septembrie 2010.

În ceea ce privește modul de redactare a textelor de lege criticate sub aspectul pretensei lipse de precizie și claritate, Curtea a reținut că este firesc ca legiuitorul să fi indicat acele elemente definitorii pentru identificarea unor „ *motive obiective* ” care îl împiedică pe străin să părăsească teritoriul României și să nu fi exemplificat situații concrete, întrucât acestea nu pot fi enumerate și totodată epuizate în cuprinsul unei norme juridice. Referitor la respectarea criteriului calității legii în cadrul procesului de legiferare, însăși Curtea Europeană a Drepturilor Omului a precizat că previzibilitatea consecințelor ce decurg dintr-un act normativ determinat nu poate avea o certitudine absolută, întrucât, oricât s-ar dori aceasta, ea ar da naștere unei rigidități excesive a reglementării (Hotărârea din 20 mai 1999, pronunțată în Cauza *Reckvényi contra Ungariei*).

Totodată, referitor la dispozițiile art. 103 lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, Curtea Constituțională a reținut că acestea oferă străinilor șansa de a le fi tolerată rămânerea pe teritoriul României și în alte cazuri decât cele enumerate la lit. a)—e) ale art. 103 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, dacă autoritatea competentă apreciază că aceasta este în mod obiectiv necesară. Prin urmare, textul de lege criticat are o redactare care permite flexibilitate în stabilirea motivelor pentru care se poate acorda tolerarea, ceea ce este de natură să avantajeze destinatarul normei.

În plus, deciziile Oficiului Român pentru Imigrări pot fi contestate în fața instanței de judecată, care va putea înlătura eventualul refuz nejustificat de acordare a tolerării. Plângerea va fi soluționată de o instanță independentă și imparțială, în cadrul unui proces care prezintă toate garanțiile specifice procesului echitabil și în care părțile vor beneficia de toate drepturile procesuale și își vor putea susține apărările pe care le consideră necesare. Așadar, nu se poate reține susținerea referitoare la pretinsa nesocotire a dreptului la un proces echitabil.

Curtea constată că prevederile de lege criticate nu contravin nici dispozițiilor constituționale și convenționale care interzic tortura, pedepsele sau tratamentele inumane ori degradante, rămânând în sarcina judecătorului investit cu soluționarea plângerii îndreptate împotriva deciziei Oficiului Român pentru Imigrări să stabilească dacă, în circumstanțele concrete ale fiecărei spețe, există riscul ca, în țara de origine, solicitantul să fie supus la torturi, pedepse sau tratamente inumane ori degradante, risc care să reprezinte un motiv suficient pentru tolerarea șederii acestuia pe teritoriul României.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art.11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 102 alin. (1) și (2) și ale art.103 lit. f) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Zheng Guoyou în Dosarul nr. 11.582/2/2009 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.573

din 7 decembrie 2010

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹, 91² și 91⁵
din Codul de procedură penală**

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Oana Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Marinela Mincă.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹, 91² și 91⁵ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florin Rohozneanu în Dosarul nr. 823/1.372/2008 al Tribunalului pentru Minori și Familie Brașov.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 823/1.372/2008, **Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹, 91² și 91⁵ din Codul de procedură penală.**

Excepția a fost ridicată de Florin Rohozneanu cu ocazia soluționării unei cauze penale având ca obiect infracțiuni

prevăzute de Legea nr. 143/2000 privind prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 91¹, 91² și 91⁵ din Codul de procedură penală încalcă dreptul la respectarea vieții intime, familiale și private și inviolabilitatea secretului corespondenței, deoarece interceptările și înregistrările audio sau video pot viza și alte persoane din anturajul participanților, care nu au însă nicio legătură cu săvârșirea infracțiunii care face obiectul cercetării.

Tribunalul pentru Minori și Familie Brașov apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile de lege criticate nu aduc nicio atingere dispozițiilor din Legea fundamentală invocate de autorul excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 91¹ cu denumirea marginală „*Condițiile și cazurile de interceptare și înregistrare a convorbirilor sau comunicărilor efectuate prin telefon sau prin orice mijloc electronic de comunicare*”, ale art. 91² cu denumirea marginală „*Organele care efectuează interceptarea și înregistrarea*” și ale art. 91⁵ cu denumirea marginală „*Înregistrările de imagini*”, toate din Codul de procedură penală.

În susținerea neconstituționalității acestor prevederi de lege, autorul excepției invocă încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 26 alin. (1) privind dreptul la respectarea vieții intime, familiale și private și ale art. 28 privind inviolabilitatea secretului corespondenței.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 91¹, 91² și 91⁵ din Codul de procedură penală au mai fost supuse controlului instanței de contencios constituțional, prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală, invocate și în prezenta cauză, și cu motivări similare. Astfel, prin Decizia nr. 182 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 26 martie 2010, Curtea a respins ca neîntemeiată o critică similară referitoare la art. 91¹, art. 91² alin. 2 și art. 91⁵ din Codul de procedură penală, reținând că dispozițiile din acest cod prevăd suficiente garanții, prin reglementarea în detaliu a justificării emiterii autorizației, a condițiilor și a modalităților de efectuare a înregistrărilor, a instituirii unor limite cu privire la durata măsurii, a consemnării și certificării autenticității convorbirilor înregistrate, a redării integrale a acestora, a definirii persoanelor care sunt supuse interceptării, iar eventuala nerespectare a acestor reglementări nu constituie o problemă de constituționalitate, ci una de aplicare, ceea ce însă excedează competenței Curții Constituționale, întrucât, potrivit alin. (3) al art. 2 din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată [...]*”.

De asemenea, Curtea a mai statuat că nu poate fi primită nici susținerea potrivit căreia dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 28, deoarece înseși textele invocate oferă legiuitorului libertatea unei astfel de reglementări, secretul corespondenței nefiind un drept absolut, ci susceptibil de anumite restrângeri, justificate la rândul lor de necesitatea

instrucției penale. Astfel, societățile democratice sunt amenințate de un fenomen infracțional din ce în ce mai complex, motiv pentru care statele trebuie să fie capabile de a combate în mod eficace asemenea amenințări și de a supraveghea elementele subversive ce acționează pe teritoriul lor. Așa fiind, asemenea dispoziții legislative devin necesare într-o societate democratică, în vederea asigurării securității naționale, apărării ordinii publice ori prevenirii săvârșirii de infracțiuni.

Totodată, Curtea a arătat că anumite aspecte invocate într-o cauză ori alta referitoare la modul de aplicare a dispozițiilor legale criticate nu constituie o problemă de constituționalitate, sens în care a reținut că nu se poate admite însă ideea înfrângerii prezumției de constituționalitate ca urmare a aplicării unor dispoziții legale în contradicție cu legea ori cu principiile fundamentale.

În plus, însăși instanța europeană a validat prevederile legale contestate, prin Hotărârea din 26 aprilie 2007 pronunțată în *Cauza Dumitru Popescu versus România*. Astfel, după ce a reținut existența unei încălcări a art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, motivată de împrejurarea că la data comiterii faptelor legislația în materie era alta, a afirmat că în noul cadru legislativ (prin modificările aduse de Legea nr. 281/2003 și Legea nr. 356/2006) există numeroase garanții în materie de interceptare și de transcriere a comunicațiilor, de arhivare a datelor pertinente și de distrugere a celor nepertinente. Așa fiind, dispozițiile legale criticate oferă protecție împotriva amestecului arbitrar în exercitarea dreptului la viață privată al persoanei, legea folosind termeni cu un înțeles univoc.

În același sens este și Decizia nr. 936 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2010.

Pentru considerentele de mai sus, prevederile art. 91¹, 91² și 91⁵ din Codul de procedură penală nu încalcă nici dispozițiile art. 26 alin. (1) din Legea fundamentală.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, soluția de respingere a excepției de neconstituționalitate pronunțată de Curte prin deciziile mai sus menționate, precum și considerentele care au fundamentat-o își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91¹, 91² și 91⁵ din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florin Rohozneanu în Dosarul nr. 823/1.372/2008 al Tribunalului pentru Minori și Familie Brașov.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Oana Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.595

din 9 decembrie 2010

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții

Augustin Zegrean — președinte
 Aspazia Cojocaru — judecător
 Acsinte Gaspar — judecător
 Mircea Ștefan Minea — judecător
 Iulia Antoanella Motoc — judecător
 Ion Predescu — judecător
 Puskás Valentin Zoltán — judecător
 Tudorel Toader — judecător
 Valentina Bărbățeanu — magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Mircea Dumitrescu în Dosarul nr. 3.264/299/2009 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă, care formează obiectul Dosarului nr. 1.393D/2010 al Curții Constituționale.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.430D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, ridicată de Societatea Comercială „Trust Com Center” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin în Dosarul nr. 45.397/3/2007 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, văzând identitatea parțială de obiect al cauzelor menționate, pune în discuție problema conexării lor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu propunerea de conexare a acestor cauze.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.430D/2010 la Dosarul nr. 1.393D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că nu au fost formulate critici noi care să justifice reconsiderarea jurisprudenței deja existente în acest domeniu.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 1 aprilie 2010 și 19 ianuarie 2010, pronunțate în dosarele nr. 3.264/299/2009 și nr. 45.397/3/2007,

Tribunalul București — Secția a III-a civilă și Tribunalul București — Secția a IV-a civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 32 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții și, respectiv, a prevederilor art. 32 din aceeași lege, excepție ridicată de Mircea Dumitrescu și, respectiv, Societatea Comercială „Trust Com Center” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin în cauze având ca obiect „obligația de a face”, aflate în stadiul procesual al apelului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât instanțele judecătorești, odată sesizate de reprezentanții primăriei, se pronunță doar în mod formal cu privire la desființarea construcțiilor realizate fără autorizație. Se arată că nu este asigurat dreptul la un proces echitabil, pârâtul fiind lipsit de posibilitatea de a se apăra. Totodată, se susține că este încălcat și dreptul de proprietate, textul de lege criticat aducându-i o limitare excesivă, care nu poate concilia interesul particular cu cel general. În acest sens se menționează că instanța poate să dispună desființarea construcției fără a fi necesară emiterea în prealabil a autorizației de demolare.

Tribunalul București — Secția a III-a civilă și Tribunalul București — Secția a IV-a civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

În ceea ce privește obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că, deși autorul excepției de neconstituționalitate ridicate în fața Tribunalului București —

Secția a IV-a civilă s-a referit la întregul art. 32 din Legea nr. 50/1991, în realitate, din motivarea excepției rezultă că acesta a avut în vedere numai dispozițiile alin. (1) al art. 32 din legea menționată. De aceea, Curtea reține ca obiect al excepției prevederile art. 32 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 933 din 13 octombrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut:

— Art. 32 alin (1): „(1) În cazul în care persoanele sancționate contravențional au oprit executarea lucrărilor, dar nu s-au conformat în termen celor dispuse prin procesul-verbal de constatare a contravenției, potrivit prevederilor art. 28 alin. (1), organul care a aplicat sancțiunea va sesiza instanțele judecătorești pentru a dispune, după caz:

- a) încadrarea lucrărilor în prevederile autorizației;
- b) desființarea construcțiilor realizate nelegal.”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) care consacră dreptul la un proces echitabil, art. 24 alin. (1) care garantează dreptul la apărare, art. 44 alin. (1) și (2) privind garantarea și ocrotirea proprietății private și art. 124 alin. (1) potrivit căruia justiția se desfășoară în numele legii. Invocă, de asemenea, și prevederile art. 6 — „Dreptul la un proces echitabil” din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității prevederilor art. 32 alin. (1) din Legea nr. 50/1991, prin prisma unor critici similare și prin raportare la aceleași dispoziții constituționale și convenționale invocate și în prezentele cauze conexate. Prin mai multe decizii, dintre care pot fi amintite

exemplificativ Decizia nr. 159 din 28 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 270 din 24 martie 2006, sau Decizia nr. 639 din 28 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 1 august 2007, Curtea a respins ca neîntemeiată excepția, reținând că instanța de judecată va soluționa cauza și va dispune măsurile corespunzătoare în cadrul unui litigiu de natură să asigure părților, deci și părâtului, toate garanțiile procedurale pe care le presupune exercitarea liberului acces la justiție și dreptul la un proces echitabil. Curtea a observat, de asemenea, că nu se poate susține că prin desființarea unei construcții nelegal executate s-ar încălca dreptul de proprietate, întrucât demolarea, dispusă de o instanță judecătorească la finalul unui proces în care s-au putut formula apărări și administra probe, este consecința nerespectării de către constructor a prevederilor imperative ale legii privitoare la autorizările necesare edificării imobilului respectiv. În același sens, Curtea a constatat că textul constituțional al art. 44 referitor la garantarea dreptului de proprietate statornicește că limitele și conținutul acestuia sunt stabilite prin lege, iar alin. (7) al art. 44 din Constituție prevede că dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului. În plus, Curtea Constituțională a amintit că atât din propria sa jurisprudență, cât și din cea a Curții Europene a Drepturilor Omului se desprinde ideea că dreptul de proprietate nu este unul absolut, ci comportă unele limitări, care trebuie să păstreze un echilibru între interesul general și interesul privat al cetățenilor.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe, soluția și considerentele deciziilor menționate își mențin valabilitatea și în ceea ce privește prezenta excepție de neconstituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (1) din Legea nr. 50/1991 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, excepție ridicată de Mircea Dumitrescu în Dosarul nr. 3.264/299/2009 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și de Societatea Comercială „Trust Com Center” — S.R.L. din Drobeta-Turnu Severin în Dosarul nr. 45.397/3/2007 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 decembrie 2010.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii februarie 2011

În temeiul:

— art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 109/2008, cu modificările ulterioare, al Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 64/2007 privind datoria publică, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.470/2007, cu modificările și completările ulterioare;

— Regulamentului privind operațiunile cu titluri de stat emise în formă dematerializată, aprobat prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.509/2008, al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României și al Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 12/2005 privind piața secundară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României și al Convenției nr. 184.575/13/2005, încheiată între Ministerul Finanțelor Publice și Banca Națională a României,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice în luna februarie 2011 se aprobă prospectele de emisiune ale certificatelor de trezorerie cu discount și ale obligațiunilor de stat de tip benchmark, în valoare nominală totală de 5.400 milioane lei, prevăzute în anexele nr. 1 și 2, care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de trezorerie și datorie publică va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul finanțelor publice,
Bogdan Alexandru Drăgoi,
secretar de stat

București, 31 ianuarie 2011.
Nr. 156.

ANEXA Nr. 1

PROSPECT DE EMISIUNE al certificatelor de trezorerie cu discount lansate în luna februarie 2011

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice în luna februarie 2011, Ministerul Finanțelor Publice anunță lansarea de emisiuni de certificate de trezorerie cu discount, astfel:

Cod ISIN	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Nr. de zile	Valoarea emisiunii — lei —
RO1112CTN050	07.02.2011	09.02.2011	08.02.2012	364	1.500.000.000
RO1111CTN060	14.02.2011	16.02.2011	17.08.2011	182	600.000.000
RO1112CTN076	21.02.2011	23.02.2011	22.02.2012	364	1.500.000.000

Art. 2. — Valoarea nominală individuală a unui certificat de trezorerie cu discount este de 10.000 lei.

Art. 3. — Metoda de vânzare este licitația și va avea loc la data menționată în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va face după metoda cu preț multiplu.

Art. 4. — Certificatele de trezorerie cu discount pot fi cumpărate de către dealerii primari, care vor depune oferte atât în cont propriu, cât și în contul clienților persoane fizice și juridice.

Art. 5. — (1) Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive.

(2) În cadrul ofertei de cumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 7 la Normele Băncii Naționale a României nr. 13/2005 în aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Numărul de tranșe valorice la rate diferite ale randamentului nu este restricționat.

(4) Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit, astfel cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului,

aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

(5) În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 5 la Normele Băncii Naționale a României nr. 13/2005, în aplicarea Regulamentului nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările și completările ulterioare. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 25% din totalul emisiunilor anunțate. Executarea acestora se va efectua la nivelul mediu ponderat al randamentului la care s-au adjudecat ofertele competitive.

(6) Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitive sau necompetitive va fi de minimum 10.000 lei.

Art. 6. — Prețul și randamentul se vor determina utilizând următoarele formule:

$$P = 1 - \frac{d \times r}{360}$$

$$Y = r/P,$$

în care:

P = prețul titlului cu discount, exprimat cu 4 zecimale;

d = număr de zile până la scadență;

r = rata discountului, exprimată cu două zecimale;

Y = randamentul, exprimat cu două zecimale.

Art. 7. — Ofertele de cumpărare se transmit la Banca Națională a României, ce acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației, până la ora 12,00.

Art. 8. — Rezultatul licitației se va stabili în aceeași zi la sediul Băncii Naționale a României de către comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 9. — Evenimentele de plată aferente certificatelor de trezorerie cu discount se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de înregistrare și decontare a operațiunilor cu titluri de stat – SaFIR.

Art. 10. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlului de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 11. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

ANEXA Nr. 2

PROSPECT DE EMISIUNE al obligațiunilor de stat de tip benchmark lansate în luna februarie 2011

Art. 1. — În vederea finanțării deficitului bugetului de stat și refinanțării datoriei publice în luna februarie 2011, Ministerul Finanțelor Publice anunță redeschiderea emisiunilor de obligațiuni de stat de tip benchmark cu scadența la 3, 5 și 10 ani și cu următoarele caracteristici:

Cod ISIN*)	Data licitației	Data emisiunii	Data scadenței	Maturitate Nr. de ani	Rata cuponului — % —	Dobânda acumulată — lei/titlu —	Valoarea nominală totală — lei —
RO1013DBN023	03.02.2011	07.02.2011	25.07.2013	3	6,25	337,33	800.000.000
RO1015DBN010	03.02.2011	07.02.2011	30.04.2015	5	6,00	465,21	500.000.000
RO0717DBN038	17.02.2011	21.02.2011	11.06.2017	10	6,75	471,58	500.000.000

*) În conformitate cu prevederile Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 2.231/2008 privind titlurile de stat ce urmează a fi tranzacționate și pe piața reglementată administrată de Societatea Comercială „Bursa de Valori București” — S.A., aceste serii se tranzacționează simultan pe piața secundară administrată de Banca Națională a României și pe piața reglementată administrată de Societatea Comercială „Bursa de Valori București” — S.A.

Art. 2. — Valoarea nominală totală a emisiunii de obligațiuni de stat de tip benchmark poate fi majorată prin redeschideri ulterioare ale acesteia.

Art. 3. — Valoarea nominală individuală a unei obligațiuni de stat de tip benchmark este de 10.000 lei.

Art. 4. — Dobânda (cuponul) pentru obligațiunile de stat de tip benchmark cu scadență la 3 ani și 5 ani se plătește anual la datele specificate în prospectul de emisiune aprobat prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 708/2010 privind prospectele de emisiune a certificatelor de trezorerie cu discount și a obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii martie 2010, iar dobânda (cuponul) pentru obligațiunile de stat de tip benchmark cu scadență la 10 ani se plătește la datele specificate în prospectul de emisiune aprobat prin Ordinul ministrului economiei și finanțelor nr. 266/2007 privind

prospectele de emisiune a certificatelor de trezorerie cu discount și a obligațiunilor de stat de tip benchmark aferente lunii iunie 2007, fiind determinată conform formulei:

$$D = VN \cdot r / \text{frecvența anuală a cuponului (1)},$$

în care:

D = dobânda (cupon);

VN = valoarea nominală;

r = rata cuponului.

Art. 5. — Metoda de vânzare este licitația și va avea loc la data menționată în tabelul de mai sus, iar adjudecarea se va efectua după metoda cu preț multiplu. Cotația de preț va fi exprimată sub formă procentuală, cu 4 zecimale.

Art. 6. — Obligațiunile de stat de tip benchmark pot fi cumpărate de către dealerii primari, care vor depune oferte atât

în cont propriu, cât și în contul clienților, persoane fizice și juridice.

Art. 7. — (1) Ofertele de cumpărare sunt competitive și necompetitive.

(2) În cadrul ofertei de cumpărare competitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 10 la Normele Băncii Naționale a României nr. 13/2005 în aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Numărul cotațiilor de preț nu este restricționat.

(4) Ofertele de cumpărare necompetitive pot fi depuse de persoane fizice și juridice, cu excepția instituțiilor de credit, așa cum sunt acestea definite în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 277/2007, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de clienți ai dealerilor primari.

(5) În cadrul ofertei de cumpărare necompetitive se vor indica elementele cuprinse în anexa nr. 9 la Normele Băncii Naționale a României nr. 13/2005 în aplicarea Regulamentului Băncii Naționale a României nr. 11/2005 privind piața primară a titlurilor de stat administrată de Banca Națională a României, cu modificările și completările ulterioare. Se admit oferte de cumpărare necompetitive într-o pondere de 25% din totalul emisiunilor anunțate. Executarea acestora se va efectua la

nivelul mediu ponderat al prețului la care s-au adjudecat ofertele competitive.

(6) Fiecare tranșă a ofertei de cumpărare competitive sau necompetitive va fi de minimum 10.000 lei.

Art. 8. — Ofertele de cumpărare se transmit la Banca Națională a României, ce acționează în calitate de administrator al pieței primare și secundare a titlurilor de stat și al sistemului de înregistrare/depozitare, în ziua licitației, până la ora 12,00.

Art. 9. — Rezultatul licitației se va stabili în aceeași zi la sediul Băncii Naționale a României de către comisia de licitație constituită în acest scop și va fi dat publicității.

Art. 10. — Evenimentele de plată aferente obligațiunilor de stat de tip benchmark se gestionează în conformitate cu Regulile Sistemului de înregistrare și decontare a operațiunilor cu titluri de stat — SaFIR.

Art. 11. — Dacă data la care trebuie efectuată una dintre plățile aferente titlului de stat este o zi de sărbătoare sau o zi nelucrătoare, plata se va face în următoarea zi lucrătoare, fără obligarea la dobânzi moratorii. Titlurile de stat care se regăsesc în această situație rămân în proprietatea deținătorului înregistrat și nu pot fi tranzacționate.

Art. 12. — Regimul fiscal al titlurilor de stat prevăzute la art. 1 este reglementat de legislația în vigoare.

MINISTERUL MUNCII, FAMILIEI ȘI PROTECȚIEI SOCIALE

ORDIN

pentru stabilirea valorii sumei lunare indexate care se acordă sub formă de tichete de creșă pentru semestrul I 2011

În temeiul:

- Legii nr. 193/2006 privind acordarea tichetelor cadou și a tichetelor de creșă, cu modificările ulterioare;
- Hotărârii Guvernului nr. 1.317/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 193/2006 privind acordarea tichetelor cadou și a tichetelor de creșă, cu modificările ulterioare;
- art. 12 din Hotărârea Guvernului nr. 11/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii, familiei și protecției sociale emite următorul ordin:

Art. 1. — Pentru semestrul I 2011, începând cu luna februarie, valoarea sumei lunare indexate care se acordă sub formă de tichete de creșă, stabilită potrivit prevederilor pct. 6.1 și 6.3 din Normele metodologice de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 193/2006 privind acordarea tichetelor

cadou și a tichetelor de creșă, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.317/2006, cu modificările ulterioare, este de 370 lei.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Ioan Nelu Botiș

București, 27 ianuarie 2011.
Nr. 159.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind procedura de predare-primire a informațiilor și/sau a documentelor privind creanțele fiscale ale sediilor secundare înregistrate fiscal ca plătitoare de salarii și venituri asimilate salariilor

Având în vedere prevederile art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 228 alin. (2¹) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

pentru creșterea eficienței administrării contribuabililor și în scopul îmbunătățirii relației de parteneriat cu aceștia, precum și în scopul transmiterii cu celeritate și în condiții optime a dosarelor fiscale ale sediilor secundare ale contribuabililor între organele fiscale competente,

în temeiul prevederilor art. 26 alin. (2) și art. 33 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 6 din Hotărârea Guvernului nr. 1.397/2010 privind modelul, conținutul, modalitatea de depunere și de gestionare a „Declarației privind obligațiile de plată a contribuțiilor sociale, impozitului pe venit și evidența nominală a persoanelor asigurate”,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Pentru administrarea de către organele fiscale din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală a obligațiilor fiscale datorate de contribuabilii care au înființate sedii secundare înregistrate fiscal ca plătitoare de salarii și venituri asimilate salariilor, competența revine, începând cu data de 1 februarie 2011, organului fiscal în a cărui evidență fiscală este înregistrat contribuabilul care a înființat respectivele sedii secundare, inclusiv pentru impozitul pe venitul din salarii datorat de salariații care își desfășoară activitatea la aceste sedii.

(2) Competența privind înregistrarea fiscală a sediilor secundare ca plătitoare de salarii și venituri asimilate salariilor, potrivit legii, revine organului fiscal în a cărui rază teritorială se află situate acestea.

Art. 2. — (1) Prin prezentul ordin se aprobă:

a) procedura de predare-primire a informațiilor și/sau a documentelor privind creanțele fiscale ale sediilor secundare înregistrate fiscal ca plătitoare de salarii și venituri asimilate salariilor, denumite în continuare *sedii secundare*, cuprinsă în anexa nr. 1;

b) modelul și conținutul formularului „Proces-verbal de predare-primire a informațiilor și/sau a documentelor privind creanțele fiscale ale sediilor secundare”, prevăzute în anexa nr. 2.

(2) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

(3) Predarea-primirea se va face pe baza certificatului de atestare fiscală și a procesului-verbal de predare-primire a informațiilor și/sau a documentelor privind creanțele fiscale ale sediilor secundare, denumit în continuare *proces-verbal*, transmise electronic organului fiscal competent în administrarea contribuabilului care a înființat respectivele sedii secundare.

(4) Predarea-primirea informațiilor și/sau a documentelor privind creanțele fiscale ale sediilor secundare se va efectua potrivit calendarului comunicat de către Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, denumit în continuare *calendar*.

Art. 3. — Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de planificare strategică și monitorizare a realizării creanțelor bugetare, Direcția generală de tehnologia informației, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, precum și administrațiile finanțelor publice implicate vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4.— La data intrării în vigoare a prezentului ordin orice dispoziție contrară se abrogă.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Sorin Blejnar

PROCEDURA DE PREDARE-PRIMIRE
a informațiilor și/sau a documentelor privind creanțele fiscale ale sediilor secundare înregistrate fiscal
ca plătitoare de salarii și venituri asimilate salariilor

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

1. Obiectul prezentei proceduri îl reprezintă predarea-primirea informațiilor și/sau a documentelor privind creanțele fiscale ale sediilor secundare existente în evidențele fiscale la data de 31 ianuarie 2011.

2. Organele fiscale participante la procedura de predare-primire sunt:

a) organele fiscale în a căror administrare s-au aflat sediile secundare, denumite în continuare *organe fiscale predătoare*;

b) organul fiscal competent în administrarea contribuabilului care a înființat respectivele sedii secundare, denumit în continuare *organ fiscal primitor*;

c) direcțiile generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București cărora le revin sarcini pe linia coordonării și monitorizării procedurilor de predare-primire desfășurate pe raza lor de competență.

CAPITOLUL II

Desfășurarea procedurii

A. Predarea-primirea informațiilor și/sau a documentelor privind creanțele fiscale ale sediilor secundare prevăzute la cap. 1 se va efectua, potrivit calendarului, prin parcurgerea următoarelor etape:

1. transferul electronic al informațiilor existente în evidențele fiscale la data de 31 ianuarie 2011 în următoarele baze de date: DECIMP, SACF și, după caz, OBLIG, de către organul fiscal predător;

2. emiterea, de către organul fiscal predător, a certificatului de atestare fiscală, cuprinzând creanțele fiscale existente în sold la data de 31 ianuarie 2011;

3. întocmirea procesului-verbal de predare-primire a informațiilor și/sau a documentelor privind creanțele fiscale ale sediilor secundare de către organul predător.

3.1. Procesul-verbal reprezintă documentul justificativ care stă la baza înregistrării în contabilitatea creanțelor bugetare a predării-primirii dintre unitățile fiscale. Totodată, într-o prezentare sintetică, acesta reflectă situația fiscală a sediului secundar, reprezentând un instrument de semnalare, de către organul fiscal predător, și de sesizare, de către organul fiscal primitor, a neregularităților din evidența fiscală a sediilor secundare supuse procedurii de predare-primire.

3.2. Informațiile referitoare la sediile secundare, prevăzute la pct. 1b din procesul-verbal, vor fi completate de unitatea Trezoreriei Statului din cadrul organului fiscal predător.

3.3. Informațiile înscrise la pct. 1 b din procesul-verbal se transmit unității Trezoreriei Statului primitoare de către organul fiscal primitor în format electronic — prin e-mail (format .pdf scanat) și/sau printr-un fișier electronic care cuprinde toate informațiile respective. Modelul formularului fișierului electronic și procedura de utilizare a acestuia vor fi stabilite de Direcția generală trezorerie și contabilitate publică și Direcția generală de tehnologia informației.

4. transmiterea electronică de către organul fiscal predător, în primele 10 zile lucrătoare ale lunii februarie 2011, a următoarelor documente:

a) certificatul de atestare fiscală (în format .pdf);

b) procesul-verbal de predare-primire a informațiilor și/sau a documentelor privind creanțele fiscale ale sediilor secundare (în format .pdf și .xls);

5. confirmarea primirii informațiilor și/sau a documentelor privind creanțele fiscale ale sediilor secundare și a preluării administrării acestora de către organul fiscal primitor, potrivit calendarului, în cel mult 5 zile de la data primirii procesului-verbal. Această operațiune se desfășoară după verificarea corectitudinii informațiilor primite, semnarea și retransmiterea electronică (în format .pdf) a procesului-verbal, semnat de către conducătorul organului fiscal primitor.

B. Transmiterea în format hârtie a unor componente ale dosarului fiscal, ulterior predării-primirii informațiilor și/sau a documentelor privind creanțele fiscale ale sediilor secundare, se va face numai la cererea scrisă și justificată a organului fiscal primitor.

CAPITOLUL III

Dispoziții tranzitorii

1. Eventualele plăți efectuate de către sediile secundare la unitățile Trezoreriei Statului din cadrul organelor fiscale predătoare, ulterior datei de 31 ianuarie 2011, se vor transfera la unitatea de Trezorerie a Statului la care este arondat organul fiscal care a preluat respectivele sedii secundare în vederea stingerii obligațiilor fiscale existente în evidența analitică pe plătitori. Unitățile Trezoreriei Statului vor comunica zilnic organelor fiscale predătoare informațiile cu privire la sumele virate eronat de sediile secundare, iar acestea vor furniza unităților Trezoreriei Statului informații cu privire la unitatea Trezoreriei Statului din cadrul organului fiscal care a preluat spre administrare sediile secundare, inclusiv cu privire la codul de identificare fiscală al contribuabilului care a înființat respectivele sedii secundare.

2. Operațiunile de transfer prevăzute la pct. 1 se efectuează de către unitățile Trezoreriei Statului predătoare, pe bază de ordine de plată pentru Trezoreria Statului (OPT), până la data de 30 aprilie 2011. După aceasta dată, eventualele plăți efectuate eronat de către sediile secundare la unitățile Trezoreriei Statului din cadrul organelor fiscale predătoare se vor returna plătitorilor.

3. După data de 31 ianuarie 2011, organele fiscale predătoare nu vor mai efectua nicio operațiune în evidența fiscală a sediului secundar și nu vor mai emite niciun document pe seama acestuia.

4. În situația constatării de către organul fiscal primitor a unor neconcordanțe, creanțele fiscale ale sediului secundar vor fi preluate spre administrare de către acesta, urmând ca în termen de 5 zile de la semnalarea acestor neconcordanțe organul fiscal predător să comunice printr-o notă justificativă motivele existenței acestora. Eventualele corecții în evidența fiscală ale acestor neconcordanțe se vor realiza de către organul fiscal primitor pe baza notei justificative, fără transferul sumelor care fac obiectul neconcordanțelor între unitățile Trezoreriei Statului din cadrul organului fiscal predător și organul fiscal primitor.

5. Organele fiscale primitoare vor notifica contribuabilii despre preluarea în administrare a creanțelor fiscale ale sediilor secundare, precum și unitatea Trezoreriei Statului și conturile în care acestea vor fi achitate.

6. Organele fiscale predătoare vor notifica terții popriți (inclusiv instituțiile bancare) cu privire la conturile deschise la unitățile Trezoreriei Statului unde urmează a se vira sumele reținute după data de 1 februarie 2011.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agenția Națională de Administrare Fiscală

Administrația Finanțelor Publice...../
Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

PROCES-VERBAL

de predare-primire a informațiilor și/sau a documentelor privind creanțele fiscale ale sediilor secundare

Încheiat între A.F.P. din cadrul D.G.F.P., în calitate de organ fiscal predător, și A.F.P. din cadrul D.G.F.P...../D.G.A.M.C., după caz, în calitate de organ fiscal primitor, cu ocazia predării-primirii administrării sediilor secundare ale (denumire sediu principal), având CUI și domiciliul fiscal în localitatea, str. nr., bl., sc., et., ap., județul/sectorul, constatând următoarele:

1. Sedii secundare predate/primate:

1a. Informații privind administrarea fiscală

Nr. crt.	Sedii secundare					
	CUI	Denumire	Domiciliu fiscal	Stare		
				Fiscală*	Patrimonială**	Juridică***
0	1	2	3	4	5	6

1b. Informații necesare defalcării cotelor din impozitul pe venit pentru sediile secundare

Nr. crt.	Sedii secundare						
	CUI	Denumire	Domiciliu fiscal	Unitatea administrativ-teritorială		Consiliul județean	
				Denumire	CIF	Denumire	CIF
0	1	2	3	4	5	6	7

2. Declarații fiscale nedepuse

Nr. crt.	CUI	Declarații nedepuse		Observații
		Tip	Nr.	
0	1	2	3	4

5.3. Măsuri asigurătorii

Nr. crt.	CUI	Nr./data documentului de instituire a măsurilor asigurătorii	Suma estimată/stabilită — lei —	Măsuri asigurătorii aplicate (număr/data popririi/sechestrului)
0	1	2	3	4

5.4. Suspendarea procedurii de executare silită

6. Alte informații

Organ fiscal primitor:
A.F.P. /
D.G.A.M.C.
Șef administrație/director general
.....

Organ fiscal predător:
A.F.P.
Șef administrație

Stare:

Se va completa obligatoriu cifra „0”, cu excepția situațiilor de mai jos, unde se va completa:

- 1 — pentru * stare fiscală „inactiv”, potrivit prevederilor O.P.A.N.A.F. nr. 1.167/2009 pentru aprobarea Listei contribuabililor declarați inactivi și ale O.P.A.N.A.F. nr. 2.499/2010 pentru aprobarea Listei contribuabililor declarați inactivi;
- 2.1 — pentru ** stare patrimonială „insolvabil cu bunuri”;
- 2.2 — pentru ** stare patrimonială „insolvabil fără bunuri”;
- 3 — pentru *** stare juridică „insolventă”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

